

Grundlag, at det er mig ubegribeligt, at et Medlem af den danske Rigsdag overhovedet vil fremsætte saadanne Udtalelser. Det ærede Medlem morede sig med at sammenstille Skatteprocenterne og lægge dem sammen. Ærede Medlemmer kender sikkert den gamle Spøg: Tænk paa et Tal, multiplicer det med to o. s. v., og se saa, hvad du kan faa ud af det. Det ærede Medlems Talgymnastik var nærmest af denne Art. Det ærede Medlem sagde, at den højeste Skatteprocent, man kan faa som Indtægtskat, er 25. Dernæst kan man faa 32 pCt. Formueskat. Det er de Tal, som staar i Referatet af det ærede Medlems Tale. Derefter kan man faa 10 pCt. Selskabsskat og derefter 16 pCt. Kommuneskat, og saa kommer man op paa 83 pCt., eins, zwei, drei. Det er meget lige til.

Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har faaet den Idé, at man saaledes kan lægge Skatteprocenter sammen. De kan jo nemlig ikke indtræde samtidig. Nu er det heller ikke rigtigt, at man kan komme op paa en Indkomstskatteprocent af 25, det kan man aldrig. Det ærede Medlem kan være ganske lykkelig: hvor mange Millioner han end faar i Indtægt, saa kan han aldrig komme op paa den Procent. Den første Million vil nemlig altid kun være beskattet med 21,9 pCt. Det er da en meget pæn Indtægt, 1 Mill. Kr. Selv om man gaar op til 2 eller 3 Millioner, vil det ærede Medlem opdage, at han aldrig naar 25 pCt. Det samme maa jeg sige med Hensyn til Formueskatten. Heller ikke dér naar man Maksimumsprocenten. Her betyder det ikke saa meget, men ved Indkomstskatten betyder det meget, om man tager Slutnings- eller Gennemsnitsprocenten.

Dernæst forudsætter det ærede Medlem en Indtægt, hvoraf der svares 25 pCt. Han skal altsaa op over en Indtægt paa 1 Million. Hvor mange Millioner dette konstruerede Eksemplar skal have i Indtægt, fik vi ikke at vide. Men han skal have i alt 1 Million i Formueindtægt; vedkommende maa altsaa have 20 Millioner i Formue, det giver 1 Million. Hvis det ærede Medlem vil højere op med Indkomstskatten end 21,9 pCt., maa han op paa betydelig højere Formuer, op paa 30—40 Millioner. Der er i og for sig ingen Grænser for, hvor langt man kan gaa med Tal. Men hvor i Danmark findes der saadanne Formuer? Det ærede Medlem maa altsaa regne med, at dette konstruerede Menneske har hele sin Indtægt som Formueindtægt. Det er den første Betingelse for, at man kan lægge Skattesatserne sammen.

Dernæst siger det ærede Medlem: Lad os forudsætte, at han ogsaa for en Del af sin Indtægt skal betale Selskabsskat, og derefter anvender det ærede Medlem den Selskabsskatteprocent, som han ønsker at anvende, paa *hele* Indtægten. Det er nu inkonsekvent, men jeg forstaar godt, at det ærede Medlem ikke har opdaget denne Inkonsekvens, naar det ærede Medlem er kommet ind paa at lægge Skatteprocenter sammen. Men dernæst vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i et Tilfælde som dette bliver der overhovedet ikke betalt nogen Selskabsskat, for naar Indtægten kun udgør 5 pCt. af Formuen, betales der ingen Selskabsskat, selv om det alt sammen er selskabsanlagt Formue, saa Selskabsskatteprocenten kan det ærede Medlem slet ikke lægge til.

Det ærede Medlems Behandling af dette Problem er i Virkeligheden ganske diletantisk. Det ærede Medlem har fundet nogle Tal i Skatteloven og har deraf ment at kunne konstruere et Eksempel paa, hvorledes en Skattelov virker, uden at gøre noget Forsøg paa at trænge ind i det, der er Skattelovgivningens Kærne, nemlig Samarbejdet mellem de forskellige Procenter, der findes i Skatteligningen. Det er jo let paa den Maade at faa det op til de 83 pCt., og det ærede Medlem laver endnu en Konstruktion, hvorved han naar op til 106 pCt.; jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa den, den er formentlig lige saa urigtig som Eksemplet med de 83 pCt. og hører derfor efter min Mening ikke hjemme i en Folketingssal.

Det ærede Medlem udtalte, idet han henvendte sig til mig, at „bl. a. ogsaa Staten“ havde kostet Penge paa, at jeg kunde lære Nationaløkonomi. Ja, det har den. Jeg har lært ved Københavns Universitet; det staar aabent for alle, det staar aabent for fattige Studenter, det staar ogsaa aabent for Mangemillionærerne, som det ærede Medlem interesserer sig for, hvis *de* ønsker at studere, og jeg kan ikke nægte, jeg har belastet Statens Udgifter ved at tillade mig at studere ved Københavns Universitet. Men hvad det ærede Medlem mener med „bl. a.“, det ved jeg ikke; der er kun Københavns Universitet, som har tilladt mig at studere ved det til min Eksamen; der er ikke andre, det ærede Medlem kan være ganske rolig. Jeg vilde for Resten ønske, at det ærede Medlem vilde have ladet Staten ofre Penge paa ham til at studere ved Københavns Universitet; saa vilde vi i hvert Fald være blevet fri for den Slags Konstruktioner, som det ærede